

ZASTĘPCA GENERALNEGO DYREKTORA OCHRONY ŚRODOWISKA

Marek Kajs

Urząd Miasta i Gminy
Ruciane-Nida

WPLYNĘŁO
DNIA
L. dz.
podpis

2017 -05- 25

3671

zab.
—

Warszawa, dnia 19.05. 2017 r.

DZP-wo.600.23.2017.MO

IGIC RM

25.05.2017

Pan Ryszard Feliński
Burmistrz Miasta i Gminy
Ruciane-Nida

Szanowny Panie Burmistrze

W odpowiedzi na pismo z dnia 07.02.2017 r., znak: IGK.6131.08.2017 w sprawie interpretacji zapisów ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy o ochronie przyrody i ustawy o lasach (Dz.U. z 2016 r. poz. 2249), informuję jak poniżej.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 3 oraz 24 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2016 r. poz. 2134 z późn. zm.) odpowiednio dla parków krajobrazowych oraz obszarów chronionego krajobrazu może być ustanowiony zakaz *likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych.*

O wprowadzeniu takiego zakazu na danym obszarze rozstrzyga się w uchwale sejmiku województwa dotyczącej konkretnego obszaru (lub rozporządzeniu wojewody, jeżeli po 2009 r. nie zostały wydane nowe akty ustanawiające dany obszar).

W przypadku obowiązywania powyższego zakazu - wycinka drzew przydrożnych, nadwodnych i śródpolnych w parku krajobrazowym czy w obszarze chronionego krajobrazu jest niedopuszczalna. Jednocześnie powyższy zakaz nie dotyczy wycinki wynikającej z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego albo budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych lub też można zastosować odstępstwo, o którym mowa w art. 17 ust. 2 i 3a uop (w odniesieniu do parków krajobrazowych) lub 24 ust. 2 i 3a uop (w odniesieniu do obszarów chronionego krajobrazu). Ponadto rozporządzenia wojewodów i uchwały sejmików województw dotyczące obszarów chronionych mogą zawierać dodatkowe odstępstwa, niewymienione w ustawie o ochronie przyrody.

W stosunku do ww. zadrzewień obowiązuje zakaz likwidacji oraz niszczenia. Przez likwidację zadrzewienia należy rozumieć wycinkę wszystkich drzew i krzewów stanowiących zadrzewienie. Natomiast przez niszczenie zadrzewienia należy rozumieć zmniejszenie liczby drzew i krzewów stanowiących zadrzewienie. Dopuszczalne jest zmniejszenie liczby drzew i krzewów, jeśli działanie takie jest wykonywane w ramach prac pielęgnacyjnych związanych z utrzymaniem zadrzewień w należytych stanie.

Ocena czy dane zadrzewienie stanowi zadrzewienie śródpolne, przydrożne lub nadwodne ma charakter indywidualny. Oceny takiej dokonuje podmiot, który chce usunąć takie drzewa lub krzewy.

W razie wątpliwości czy dane zadrzewienie obejmuje zakaz na obszarze parku krajobrazowego lub obszarze chronionego krajobrazu, bądź też czy zachodzą przesłanki do zastosowania ww. odstępstw, warto zwrócić się z prośbą o opinię do właściwego marszałka województwa, który sprawuje nadzór nad ww. formami ochrony przyrody lub do właściwego dyrektora parku krajobrazowego, który zgodnie z art. 105 uop kieruje parkiem krajobrazowym (w przypadku położenia zadrzewień na terenie parku krajobrazowego).

Należy przy tym podkreślić, iż zgodnie z art. 127 uop, każdy kto umyślnie narusza zakazy obowiązujące m.in. w parkach krajobrazowych i obszarach chronionego krajobrazu, podlega karze grzywny lub aresztu. Należy przy tym zaznaczyć, że nieznajomość prawa nie zwalnia z obowiązku przestrzegania zapisów aktów prawnych dotyczących obszarów chronionych. Do prowadzenia czynności wyjaśniających w zakresie postępowania w sprawach o wykroczenia na mocy ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2016 r. poz. 1713, z późn. zm.) uprawniona jest przede wszystkim Policja. Orzekanie w ww. sprawach, zgodnie z art. 132 uop następuje na podstawie przepisów ww. Kodeksu, a zgodnie z art. 9 §1 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, w sprawach o wykroczenia w pierwszej instancji orzeka sąd rejonowy.

Dodatkowo w określonych przypadkach, likwidacja zadrzewień w parkach krajobrazowych i obszarach chronionego krajobrazu może stanowić przestępstwo określone w art. 181 Kodeksu karnego zagrożone karą grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności:

- Każdy kto powoduje zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.
- Każdy kto, wbrew przepisom obowiązującym na terenie objętym ochroną, niszczy albo uszkadza rośliny lub zwierzęta powodując istotną szkodę, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Ponadto wycinka drzew i krzewów w tych obszarach chronionych może potencjalnie spowodować naruszenie innych zakazów obowiązujących na tych obszarach, takich jak np. zakaz dokonywania zmian stosunków wodnych.

Natomiast odnosząc się do pytania dotyczącego obszarów Natura 2000, informuję, iż nie istnieje zdefiniowany katalog działań, które mogą być na objętych nimi terenach realizowane lub nie realizowane. Możliwość podjęcia konkretnej inwestycji uzależniona jest od oddziaływania, jakie dane działanie (w tym likwidacja zadrzewienia) może powodować w odniesieniu do celów ochrony obszaru Natura 2000. Zgodnie z art. 33 ust. 1 uop, zabrania się podejmowania działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności:

- pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000;
- wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000;
- pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

Wycinki prowadzone w obszarze Natura 2000, o ile realizowane byłyby w dużej skali lub dotyczyłyby drzew o wyjątkowej wartości przyrodniczej (np. będących siedliskiem cennych gatunków owadów), mogą potencjalnie mieć znaczący negatywny wpływ na przedmioty ochrony tego obszaru (choć również nie będą to sytuacje częste). W takim przypadku dokonanie wycinki może nastąpić w dwóch przypadkach:

- kiedy jest wymagane zezwolenie na usunięcie drzew lub krzewów, wówczas uzyskanie tego zezwolenia będzie podlegało procedurze określonej w rozdziale 5

działu V (art. 96-103) ustawy z 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 353, z późn. zm.), inicjowanej przez organ właściwy do wydania zezwolenia;

- kiedy nie jest wymagane uzyskanie zezwolenia na usunięcie drzewa lub krzewu, konieczne będzie uzyskanie odrębnego zezwolenia właściwego miejscowo regionalnego dyrektora ochrony środowiska na realizację działania mogącego znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, wydawanego na podstawie art. 34 ust.1 w związku z art. 33 ust. 1 uop.

W tym przypadku postępowanie administracyjne jest wszczynane na wniosek strony. Na podstawie takiego wniosku w pierwszej kolejności regionalny dyrektor ochrony środowiska dokonuje ustaleń określonych w art. 33 ust.1 uop, czyli bada czy planowane usunięcie drzewa lub krzewu będzie znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000. Jeśli usunięcie drzew lub krzewów nie będzie znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, regionalny dyrektor ochrony środowiska wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania na podstawie art. 105 ustawy z 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2016 r., poz. 23 z późn. zm.), co jest równoznaczne ze zgodą na usunięcie drzewa lub krzewu. Natomiast jeśli zostanie stwierdzona możliwość wystąpienia znacząco negatywnego oddziaływania, o którym mowa w art. 33 ust. 1 uop, będzie analizował czy nie zachodzą przesłanki określone w art. 34 uop, czyli nadrzędny interes publiczny oraz brak rozwiązań alternatywnych. W zależności czy projektowane usunięcie drzewa lub krzewu stanowi nadrzędny interes publiczny, regionalny dyrektor ochrony środowiska wydaje stosowną decyzję zezwalającą na usunięcie drzewa lub krzewu, bądź też odmawiającą wydania takiego zezwolenia.

Z poważaniem

ZASTĘPCA
GENERALNEGO DYREKTORA
OCHRONY ŚRODOWISKA

Marek Kajs

Marek Kajs

